

ellada, kuida teie siin näete, et mul ühhefski
 asjast pudo ei olle, waid kõi ki kullalt on.
 Agga se on siin jures üks immelik asj, et
 se willunud wiis, weel tänna päewani mo melest
 armas on ja mind wäggise wälja kistsub ker-
 jama. Igga päew lähân omma, selle tarbis
 üritud kambri, wõttan rided mahha, pannen
 sandi kalfsud selga, wõttan luuda kätte, läh-
 hân omma wanna paiga peale ulitsad pühki-
 ma. Kui paar tundi omma töödd ollen teinud
 ja ka rahha sanud, siis lähân jälle kojo, sõdn,
 joon ja maggan ennast wälja.

Se olli nüüd minno immelik mõtte ja tõs-
 sine ello luggo. Olfessin ma ahne olnud ja
 sedda kõi wasto wõtnud, mis mulle efsi ot-
 sas pakkuti, siis ei olleks ma ommeti mitte
 ni paljo korjanud, kui nüüd, sest innimesed
 ei piddanud mind mitte ahneks, waid waeseks
 ja andsid kõi, kes möda laksid ja neid olli
 mõnne päewa ehk ennamiiste igga pääw 10
 tuhhande kaupa.

Kül wahhest on üks innimene
 Siin ilma ellus immeline,

Et omma au siin warjul' hoiab
 Ja kerjates seal rahha nõuab
 Mi rohkest, et ta ello sees
 Weel pärrast on ka rikkas mees!
 Üks koppi aitas ikka teist,
 Et wimakš said siis rublad neist,
 Mis mõnned aead olli ta
 Seal wõtnud kokko korjada.
 Ja pärrast, kui jo kül on kã,
 Ei olnud temmal siiski hã,
 Waid katekand sandi kae sees
 Laks kerjas weel, kui waene mees.
 Se olli nüüd se willund wiis,
 Kus siise ahnus wimakš wiis.
 Kes ennast arwab õigeks nüüd,
 Se mõistko tale tänna süüd!

Kasfi = mold.

Ühhes küllas, nimmega — agga ei, mis
 pärrast pahha asja jures head nimmetada. —
 Ühhes küllas ellas talloperremees, kes om-